«ΜΕΡΕΣ ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΣΤΑ ΔΕΝΔΡΑ» της Marguerite Duras

Κείμενο: Μαργκερίτ Ντυράς
Μετάφραση - Διασκευή: Ελένη Παπαχρηστοπούλου
Σκηνοθεσία: Ζαν - Πωλ Ντενιζόν
Σκηνικά: Μιχάλης Αθανασιάδης
Κοστούμια: Χρυσάνθη Τζανέτου
Φωτισμοί: Παναγιώτης Πατέλης

Ερμηνείες: Ελένη Παπαχρηστοπούλου (Μάνα), Πέτρος Αποστολόπουλος (Γιος), Λουκία Λαγού (Μαρσέλ), Λουκάς Τζιάννης (Ντέντε)

Φωτογραφία: Αθηνόδωρος Πολυχρονίδης
Κατασκευή σκηνικών: Χαράλαμπος Μητσιώνης
Παραγωγή: «ΕΚΣΤΑΝ»
Επικοινωνία: Άντζυ Νομικού-angienomikou@gmail.com

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα, η μεγάλη επιτυχία της Μαργκερίτ Ντυράς, «Μέρες ολόκληρες στα δένδρα», σε σκηνοθεσία του σπουδαίου Γάλλου ηθοποιού και σκηνοθέτη Ζαν - Πωλ Ντενιζόν (Jean - Paul Denizon), ο οποίος, επί σειρά ετών, υπήρξε βασικός συνεργάτης του κορυφαίου και πολυβραβευμένου Άγγλου σκηνοθέτη Πήτερ Μπρουκ (Peter Brook, 1925 - 2022), ανθρώπου που σφράγισε το ευρωπαϊκό θέατρο του 20ού αιώνα.

Το θεατρικό έργο γράφτηκε το 1965 και είναι προσαρμογή του ομώνυμου μυθιστορήματος του 1954. Παίχτηκε στο θέατρο «Οντεόν» (Odeon), στο Παρίσι (Paris), με την Μαντλέν Ρενώ (Madeleine Renaud, 1900 - 1994) σε σκηνοθεσία Ζαν - Λουί Μπαρώ (Jean - Louis Barrault, 1910 - 1994). Το 1977 έγινε κινηματογραφική ταινία από την Μαργκερίτ Ντυράς, με τους Μαντλέν Ρενώ (Madeleine Renaud), Ζαν - Πιερ Ωμόν (Jean-Pierre Aumont, 1911 - 2001) και Μπυλ Οζιέρ (Bulle Ogier, γέν. 1939).

Κοινωνικό δράμα με υπαρξιακά στοιχεία, που το καθιστούν επίκαιρο, καθώς αποτυπώνει τα σημερινά αδιέξοδα μιας μερίδας νέων, οι οποίοι πορεύονται χωρίς όραμα, ως συνέπεια της ανατροφής τους. Σχέση μάνας - γιου, μιας μάνας που δεν έχει κατασταλάξει στο ποια είναι η σωστή διαπαιδαγώγηση ενός παιδιού, ποιες αξίες πρέπει αυτό να ενστερνιστεί και το πώς να ζήσει, ως χρήσιμο μέλος της κοινωνίας. Συγχρόνως, η συγγραφέας δεν επικροτεί τον καθωσπρεπισμό όσων ανήκουν στους λεγόμενους «επιτυχημένους» πολίτες, ατόμων που ακολουθούν έναν άλλο δρόμο, αποδεκτό από την πλειοψηφία του κοινωνικού συνόλου, καθώς γνωρίζει ότι η κοινωνία μας είναι δομημένη με ανορθόδοξο τρόπο, βασισμένη στον αθέμιτο ανταγωνισμό και στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, με σκοπό τη συσσώρευση πλούτου από τους μεγιστάνες.

Μια μάνα, φορτωμένη με χρυσά κοσμήματα και πολλά χρήματα, επιστρέφει, μετά από χρόνια, στο Παρίσι, για να ξαναδεί τον γιο της. Αυτός συζεί με τη Μαρσέλ, μιαν αμόρφωτη κοπέλα, που έχει μεγαλώσει σε ορφανοτροφείο και τώρα εκπορνεύεται, για να ζήσει, αφού ο συγκάτοικός της παίζει, μανιωδώς, τυχερά

παιγνίδια, όπου και χάνει τα χρήματά της. Η μητέρα «είναι στον κόσμο της», έναν άλλον κόσμο, όπου κυριαρχούν τα πλούτη, μα δεν είναι σε θέση να βοηθήσει. Βεβαίως, κι ο γιος ήταν ένα «διαφορετικό παιδί», που περνούσε τον χρόνο του σκαρφαλωμένος στα δέντρα της αυλής του σπιτιού που διέμενε με τους γονείς και την αδελφή του. Αν και ο μικρός νόμιζε πως οι δικοί του δεν γνώριζαν τις ενασχολήσεις του, αντί να πηγαίνει στο σχολείο, όπως τους έλεγε, η μητέρα του το ήξερε, αλλά δεν έκανε τίποτα, για να τον συνετίσει. Τώρα, οι δυο τους βρίσκονται ενώπιος ενωπίω, αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα, που δεν είναι, πλέον, αναστρέψιμη.

Έξοχη παράσταση, που συγκινεί και προβληματίζει. Στο πολύ ωραίο αποτέλεσμα συνέβαλαν, πέραν του εξαιρετικού κειμένου της Μαργκερίτ Ντυράς, η ρέουσα μετάφραση και η ωραία διασκευή της Ελένης Παπαχρηστοπούλου, η ευφάνταστη σκηνοθεσία του Ζαν - Πωλ Ντενιζόν, τα λειτουργικά σκηνικά του Μιχάλη Αθανασιάδη, τα ωραία κοστούμια της Χρυσάνθης Τζανέτου, οι υποβλητικοί φωτισμοί του Παναγιώτη Πατέλη και, ιδιαιτέρως, οι θαυμάσιες ερμηνείες των ηθοποιών: Ελένης Παπαχρηστοπούλου (Μάνα), Πέτρου Αποστολόπουλου (Γιος), Λουκίας Λαγού (Μαρσέλ) και Λουκά Τζιάννη (Ντέντε), οι οποίοι σκιαγράφησαν, με υποδειγματικό τρόπο, τους εντελώς διαφορετικούς, μεταξύ τους, ρόλους τους. Οι θεατές, στην κατάμεστη αίθουσα του Εκστάν, καταχειροκρότησαν όλους τους συντελεστές, στο τέλος, επευφημώντας τους. Θερμά συγχαρητήρια.

Διάρκεια:100 λεπτά, χωρίς διάλειμμα

Παραστάσεις: Κάθε Σάββατο στις 20.30 και Κάθε Κυριακή στις 19.00
Από 14/12/24 έως 13/4/25

Θέατρο - Πολυχώρος «Εκστάν»
Πατησίων & Καυταντζόγλου, στάση «Κλωναρίδου»

Νίκος Μπατσικανής